

Formanden:

Jeg beder om, at de ordførere, der ønsker ordet i anden omgang, markerer af hensyn til ringning til afstemning.

Jeppe Kofod (S):

Det er ikke for at forlænge en debat, men jeg synes, at når man direkte bliver kommenteret i forhold til det, man har sagt og også bliver citeret ukorrekt, skal man korrigere det fra talerstolen.

Jeg sagde, at regeringen i sit finanslovsforslag under det, der hedder den tematiserede multilaterale bistand, har lagt op til en besparelse i indværende år og de næste 3 år på 760 mio. kr. i forhold til den forrige regerings finanslovsforslag for år 2002, som blev fremsat i august måned. Der står 760 mio. kr. Hvis man tjekker finanslovs teksten står der, at de penge skulle gå til hiv/aids-bekæmpelse og til konfliktforebyggelse.

Det nævnte jeg her, og jeg synes, det er forkert, når udenrigsministeren går op og siger, at der ikke er tale om en nedprioritering af området. Der er tale om en nedprioritering af området netop med 760 mio. kr., som skulle være brugt til de indsatser her.

Det runger lidt hult, når man så går op og siger, at man giver penge til den globale sundhedsfond. Ja, det gør man. Det synes vi er godt. Men de næste par år er der lagt op til en gigantisk nedskæring i forhold til den indsats, som den forrige regering havde lagt op til på hiv/aids-området. Det rammer tusindvis af uskyldige børn, kvinder og mænd i den produktive alder i mange udviklingslande, de, der skal sikre, at samfundet kan køre videre, hvis ikke vi forebygger hiv/aids-epidemien, som er så altomfattende og altødelæggende.

Derfor synes jeg, man skulle kigge på tallene én gang til og genoverveje, om det her er særlig klog politik.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er smadderærgeligt og noget deprimerende, at udenrigsministeren på den ene side udfører en analyse af situationen i verden, som jeg har al mulig sympati for og er meget enig i.

Det handler om befolkningstilvækst, om sammenhængen mellem fattigdom og befolkningstilvækst. Uden bekæmpelse af fattigdommen får vi heller ikke bremset befolkningstilvæksten. Det handler om at skabe rimelige levevilkår for en lang række mennesker i den tredje verden. Det kræver arbejde, produktion, forbrug, og

dermed har vi det tredje problem, nemlig alle miljøproblemerne, som bliver afledt. Det er et meget stort samlet problemkompleks.

Det gode ved det er jo, at vi godt ved, hvordan vi skal håndtere det. Det er muligt at lave en politik, som løser alle de tre store problemer i sammenhæng, hvis der er den politiske vilje til det. Det drejer sig om politisk vilje.

Det, der er deprimerende, er, at en så god analyse fører til så dårlige konklusioner. Udenrigsministeren nævner selv, at Danmark er et lille land, som ikke har ubegrænsede midler til rådighed. Det er rigtigt. Derfor er det stærkeste politiske våben, vi har, det gode eksempel. Det er vores lederskab i kraft af det gode eksempel.

Derfor er det deprimerende, at man i denne situation med et verdenstopmøde nært forestående, hvor Danmark har formandskabet, i stedet for at sende signalet om, at vi holder fast i vores flotte position, sender det modsatte signal, nemlig at nu begynder vi at skære ned. Hidtil har det været sådan, at når man i hele den rige verden diskuterede bistandssamarbejdet, var det Norge, Sverige, Danmark, Holland og Luxembourg, der blev fremhævet, fordi vi levede op til vores forpligtelser. Fremover vil det hedde, at Danmark er begyndt at skære ned. Det ødelægger vores mulighed for at påtage os det nødvendige lederskab.

Omkring Malawi og Eritrea vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, når han siger, at vi jo har diskuteret og vi har fastfrosset, om det hjælper, at vi nu afskaffer hele vores samarbejde. Er der nogen som helst dokumentation eller argumentation for, at det at afbryde samarbejdet over night rent faktisk hjælper på demokrati, på korrupsion? Alle udviklingsforskere siger det modsatte.

Det er ikke det, der hjælper. Det, der hjælper, er at have dialogen, fordi man er der. Hvordan kan man så fra den danske regerings side sige, at nu vil man bruge en total afbrydelse af samarbejdet til at fremme menneskerettigheder, til at imødegå korrupsionen?

Så er der spørgsmålet omkring miljøbistanden. Jeg har adskillige gange forsøgt at få statsministeren til at forklare, hvordan det kan være, at Venstre forud for valgkampen intet sagde om, at man havde planer om at ville skære ned på miljøbistanden. Tværtimod var de eneste signaler, man fik fra Venstre, det modsatte. Man ville ikke fra Venstres side skære ned på miljøbistanden. Det havde fundet et fornuftigt leje, man ville opretholde det hidtidige niveau, sagde Ven-